

دیوار واقعیت کنداکتور را تنظیم می‌کند

مریم فضائلی خبرنگار

پیمان جبلی درست در روزی حرف از عدم همکاری با سلبریتی‌های گران قیمت زد که تیزر برنامه رضا گلزار از تلویزیون پخش شد. گلزار سال ۹۷ مسابقه تلویزیونی به نام «برنده باش» را اجرا می‌کرد که به خاطر حواشی پیرامون ایده و طراحی مسابقه، برنامه به تعطیلی کشیده شد. گلزار از تلویزیون رفت و در چند سریال شبکه نمایش خانگی بازی کرد و در شرایط معمول این روزهای سینما و سریال‌سازی آرام کنار گذاشته شد. حالا قرار است او که نمونه تام و تمام عنوان سلبریتی است، در روزهایی به تلویزیون باز گردد که بلا تکلیف‌ترین روزهای مدیرانش در برخورد با سلبریتی‌هاست. بی‌راه نیست اگر بگوییم گره کوری که به کار تولید برنامه‌های پرمخاطب تلویزیون افتاد، با دستان مدیران تلویزیون رقم خورد و به نسبت آنها با سلبریتی‌ها برمی‌گشت؛ در این میان قربانی اصلی هم برنامه‌های پرمخاطب بودند. اگرچه بازگشت گلزار شروع شکوهمندی برای اعلام رویه جدید مدیران تلویزیون نیست اما می‌تواند نشانه‌هایی باشد بر اینکه مدیران تلویزیون نیست درکی واقعی از مدیریت رسانه در فضاهای جدید رسیده‌اند و بعید نیست در ماه‌های آینده شاهد تولید و پخش برنامه‌ها و سریال‌های پرمخاطب از تلویزیون باشیم.

«پانتولیگ» تکرار یا آغاز یک مسیر

پخش تیزر مسابقه «پانتولیگ» با اجرای محمدرضا گلزار، نشانه آشکاری از رویه جدید مدیران تلویزیون در به‌کارگیری چهره‌های مشهور تلویزیونی است. پانتولیگ تجربه دوم اجرای گلزار است. او پیش‌تر اجرای برنامه برنده‌باش را برای شبکه سه برعهده داشت. برنده باش یک مسابقه تعاملی بود که شرکت‌کننده‌ها بر اساس اطلاعات عمومی به سوالات متنوعی پاسخ می‌دادند. هدف این برنامه افزایش نرخ مطالعه و بالابردن آگاهی و اطلاعات عمومی اعلام شد. البته در همان روزهایی که برنامه پخش می‌شد این اشکال مطرح شده بود که چه نسبتی بین محمدرضا گلزار و اجرای یک مسابقه تلویزیونی وجود دارد. منتقدان می‌گفتند که تلویزیون فقط به خاطر شهرت گلزار به سراغ او افتاده است. در همان ایام هاشم رضایت، تهیه‌کننده برنامه برنده‌باش در گفت‌وگو با «فرهیختگان» این انتقاد را نپذیرفت و گفت: «وقتی ساختار یک برنامه چیده می‌شود ما تهیه‌کننده‌ها دل‌مان می‌خواهد به رشد این برنامه کمک کنیم، برای همین سعی کردیم بهترین‌ها را برای برنامه انتخاب کنیم تا حتی یک قدم هم برنامه را بالاتر ببرند، حتی نورپرداز، کارگردان، صدابردار و... که مهم‌ترین آنها مجری برنامه است. ما هم فکر کردیم چه کسی می‌تواند مسابقه را یک سرگردان بالاتر ببرد؟ به این نتیجه رسیدیم که آقای گلزار می‌تواند این کار را انجام دهد. این طور نبوده که حتماً سلبریتی باشد.» بازگشت محمدرضا گلزار به تلویزیون فارغ از اینکه چقدر حضورش و موفقیت احتمالی برنامه‌اش محل بحث ماست، از این جهت مهم می‌نماید که ببینیم آیا مدیران تلویزیون دوباره می‌خواهند مسیری که یکبار طی شده را تکرار کنند یا اینکه با نگاهی به مسیر آزمون و خطایی که طی شده، اشکالات مدیریت سلبریتی را اصلاح کنند.

آزمون و خطا تمام می‌شود؟

پیمان جبلی، رئیس صداوسیما در تازه‌ترین اظهار نظرش درخصوص حضور چهره‌های مشهور گفته است: «صداوسیما کارخانه چهره‌سازی نیست و باید زمان بگذرد و برنامه‌سازی شود تا چهره‌هایی شناخته شوند. وقتی ما عزمان را جزم کردیم که بنای تلویزیون بر سلبریتی محوری نباشد، باید همه جوانبش را بپذیریم و سلبریتی سالم پروری را تقویت کنیم. ما در را روی هیچ هنرمندی که علاقه مند باشد در چهارچوب‌ها و ضوابط با ما کار کند، نبسته‌ایم و هر کسی هم این را بگوید خودش در را روی خودش بسته است.» جبلی این حرف‌ها را دو روز قبل در جمع دانشجویان دانشگاه تهران گفته است و به نظر می‌رسد که کمی از مواضع پیشین خودش کوتاه آمده است. او خرداد ماه امسال در جلسه با دانشجویان دانشگاه امام صادق(ع) به تربیت چهره و سلبریتی ساختن در صداوسیما اشاره

حکمرانی کم‌دی‌ها برسالن‌های سینما ادامه دارد

چهار فیلم جدید اکران شده در سینماها پس از گذشت دو روز بیش از سه میلیارد تومان بلیت فروخته شد که فیلم کیانوش عیاری بیشترین سهم را در بین آنها دارد. به گزارش ایسنا، از روز چهارشنبه، ۱۵ آذرماه چهار فیلم «صد»، «مسافری از گانورا»، «وود خروج ممنوع» و «ویلا سحالی» به چرخه اکران اضافه شدند که در مجموع با میزبانی از حدود ۶۱ هزار نفر تماشاگر، سه میلیارد و ۲۲۵ میلیون تومان بلیت فروخته شد. در این بین فیلم ویلا سحالی، جدیدترین ساخته کیانوش عیاری با حضور بازیگرانی همچون رضا عطاران و پیمان جمشیدی شروع موفقیت‌آمیزی داشت و با بیش از ۲۶ هزار نفر تماشاگر ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان فروش داشته است. همچنین دیگر کم‌دی اکران شده این روزها وود خروج ممنوع، به کارگردانی امید آقایی است که توسط یک روحانی ساخته شده و برای گرفتن مجوز ساخت و نمایش این فیلم هم گویا کم دردمس نداشته است. این فیلم با بیش از هشت هزار نفر تماشاگر به فروش نزدیک به ۴۵۰ میلیون تومان رسیده است. فیلم ضد، به کارگردانی امیرعباس ربیعی که آن را در دسته فیلم‌های سیاسی گنجه سینماها می‌توان گنجانند، در دو روز گذشته میزان بیش از دو هزار نفر بوده و ۱۰۱ میلیون تومان هم بلیت فروخته است. همچنین نمایش مسافری از گانورا، به کارگردانی احمد علمدار با فروش بیش از ۳۶۰ بلیت در این دو روز ۱۵۵ میلیون تومان فروش داشته است. در جدول فروش سینمای ایران در سال ۱۴۰۲ «فسیل» کریم امینی همچنان در صدر قرار دارد که با تعداد ۶ میلیون و ۸۳۱ هزار نفر مخاطب، تاکنون بیش از ۲۹۴ میلیارد تومان بلیت فروخته است. مدتی قبل اکران این فیلم در تهران پایان یافته اعلام شد، اما

کرد و گفت: «در ماه‌های بعد از فتنه، چهره‌های جدیدی کشف شده که الان تبدیل به سلبریتی شده‌اند، منتها سلبریتی‌های ارزشی هستند. چه‌بسا بین شما افرادی بوده که قابلیت داشته باشند دو روز دیگر به صداوسیما بیایند و سلبریتی شوند. بنابراین باید کشف کنیم، تربیت کرده و البته جذب هم داشته باشیم برای چهره‌هایی که رابطه خود را قطع نکرده‌اند و می‌خواهند در خدمت مردم باشند.» او در بخشی دیگر از صحبت‌هایش گفته بود: «از من انتظار دارید برای اینکه پرمخاطب شوم خواهش و التماس کنم که او بیاید؛ یعنی چشم‌پوشی کنیم؟ شما و مردم اجازه این کار را می‌دهید؟ آیا می‌توانستیم برنامه‌هایی را بسازیم بدون التماس و پذیرش ذلت در برابر کسانی که به اعتقادات و تاریخ این کشور پشت پا زدند؛ آن هم کسانی که از این نظام ارتزاق کرده بودند و به این نقطه رسیدند و حالا به آن پشت پا می‌زدند؟ ما نمی‌توانیم و نخواهیم توانست که این کار را انجام دهیم. پس کار کمی نبود وقتی شب عید نوروز بدون التماس از برخی چهره‌های اینجینتی برنامه ساختیم. اگر با ذره‌بین تحول‌یاب نگاه کنیم، ولو در نشانه‌های جزئی، باید بگوییم که کار کمی نبود بتوانیم اثبات کنیم صداوسیما وابسته به چهار سلبریتی وطن فروخت نیست.»

البته اگر به عقب برگردیم این وضعیت بلا تکلیف مدیران تلویزیون در نسبت با سلبریتی‌ها را می‌توانید در اظهارات رئیس سازمان صداوسیما پیگیری کنید. پیمان جبلی در همان روزهای اول ریاست صداوسیما، یعنی مهرماه ۱۴۰۰ در پاسخ به هوادار فوتبال خوزستانی برای بازگشت عادل فردوسی‌پور به برنامه نود، گفته بود: «عادل فردوسی‌پور می‌تواند دوباره در تلویزیون فعالیت کند و از نظر ما منعی ندارد.» این اولین اظهار نظر رئیس سازمان صداوسیما درخصوص بازگشت یک چهره مشهور به تلویزیون بود. اما مساله‌ای که آن روزها تلویزیون با آن دست‌وپنجه نرم می‌کرد فقط حذف فردوسی‌پور و برنامه نود نبود و انگار رویه جدید حذف اکثر چهره‌های مشهور در تلویزیون بود. دو ماه بعد یعنی در آذرماه ۱۴۰۰، او در واکنش به درخواست بازگشت چهره‌های مشهور به رسانه ملی گفت: «از ضوابط حرفه‌ای و قانونی رسانه ملی است که از تمام ظرفیت‌ها و قدرت آنتن برای جلب اعتماد و جذب نظر مخاطبان استفاده کند و هیچ‌گونه ظرفیتی را نباید نادیده بگیرد. استفاده بهینه از تمام ظرفیت‌ها و پتانسیل‌ها از ضوابط و معیارهای اساسی سازمان است. در دوره جدید ما سعی می‌کنیم از هیچ ظرفیتی در حوزه توانمندی، استعداد، محتوا و ژانرهای برنامه‌سازی در حوزه نیروی انسانی غافل نشویم و همه را به رسمیت شناخته و از تک‌تک آنها صیانت کنیم.»

بلا تکلیفی برای حضور سلبریتی‌ها در برنامه‌های تلویزیون، همچنان وجود داشت تا اینکه اتفاقات پاییز ۱۴۰۱ باعث تشدید وضعیت بغرنج برنامه‌سازی و حضور چهره‌ها در تلویزیون شد. پیمان جبلی در اسفند ۱۴۰۱ در گفت‌وگویی با روزنامه همشهری به این مساله اذعان کرد و گفت: «متأسفانه همچنان در فضای بلا تکلیفی به سر می‌بریم که البته این هم جزه کارهای جدیدی است که در دوره تحولی ما یک نظام دهی و یک سازمان‌دهی به مدیریت چهره‌ها باید داشته باشیم؛ نه از موضع سلبی بلکه از موضع ایجابی. شاید شما مدنظرتان آقای فردوسی‌پور هم باشد. در مصاحبه‌هایم گفتم، ایشان نیروی سازمان است و هیچ منعی وجود ندارد. حالا چرا هنوز اتفاق نیفتاده، بالاخره باید از خودشان سوال شود که به چه دلیل؛ گاهی اوقات موافقی ساختگی وجود دارد که این موافق باید برطرف شود. از نظر ما به عنوان صداوسیما هیچ مشکلی وجود ندارد که وی برگردد، بیاید کارش را انجام دهد. گاهی این تلقی پیش می‌آید که این هنرمندان طرد شده‌اند، یا رفته‌اند. در صورتی که اینگونه نیست.» اظهار نظرهای جبلی در شروع کار انگار با یک طمانینه همراه است؛ خیلی سعی نمی‌کند که با سلبریتی به مواجهه بپردازد. اما این رویکرد در سال ۱۴۰۱ متفاوت می‌شود، همچنانکه در حرف‌ها از آغوش باز برای پذیرفتن سلبریتی‌ها می‌گوید اما در عمل می‌بینیم که برنامه‌های پرمخاطب تعطیل می‌شوند و انگار مواجهه مستقیم و این برخورد با برنامه‌ها فقط به خاطر حضور کسی است که برنامه را اجرا می‌کند.

چهره‌ها و برنامه‌هایی که حذف شدند

اوایل کمی تعجب می‌کردیم آقای آرام عادت کردیم به این رفتار مدیریتی در تلویزیون که می‌شود یک برنامه پرمخاطب را بی‌هیچ

همچنان سینماهای پایتخت یک سالن و سانس‌های متعدد را به اکران آن اختصاص داده‌اند. پس از فسیل، فیلم «هتل» به کارگردانی مسعود اطیابی در جایگاه دوم قرار دارد که با چهار میلیون نفر مخاطب بیش از ۱۷۵ میلیارد تومان بلیت فروخته و در رویای رسیدن به رقم فروش فسیل است. سومین فیلم پرمخاطب امسال «شهر هرت» به کارگردانی کریم امینی است که فاصله قابل توجهی با دو فیلم صدر جدول دارد و تاکنون فقط حدود یک میلیون ۸۰۰ هزار نفر تماشاگر داشته و ۷۶ میلیارد تومان هم بلیت فروخته است. فیلم کیانوش عیاری اگرچه همانند این سه فیلم، کم‌دی صرف محسوب نمی‌شود اما آن را هم باید جزء رقبای این فیلم‌ها در ماه‌های آینده دانست. درحال حاضر طبق آمار ثبت شده در سامانه مدیریت فروش و اکران سینما (سمفا) تا ساعت ۱۴:۰۰ صبح جمعه ۱۷ آذرماه، فروش کل سینمای ایران به ۸۰۰ میلیارد تومان نزدیک شده و ۱۸ میلیون و ۷۶۷ نفر نیز تاکنون تماشاگر فیلم‌های اکران شده در سینماها بوده‌اند.

دلیل منطقی تعطیل کرد. مدیران تلویزیون بنا داشتند که به ما ثابت کنند می‌توانند بدون هیچ توضیح منطقی و مخاطب‌پسندی، چهره‌های مشهور را از قاب تلویزیون حذف کنند. آن هم چهره‌هایی که روزگاری تلویزیون برایشان هزینه کرده بود و به واسطه تلویزیون اعتبار یافته بودند. «خندوانه» با فصل‌های پرمخاطب یکی از همین برنامه‌هاست. مدیران شبکه نسیم درباره حذف و کنار گذاشتن خندوانه توضیحات دقیقی ندادند. البته محسن برمهانی معاون سیمای آذرماه سال گذشته درباره خیر تعطیلی برنامه‌های «عصرجدید» و خندوانه گفته بود که احسان علیخانی و رامبد جوان خودشان برنامه‌ها را تعطیل کردند. با این حال هیچ وقت تصمیم قطعی برای بازگشت این برنامه‌ها اعلام نشد و رامبد جوان هم یک ماه پیش در صفحه شخصی اینستاگرامش غیرمستقیم اعلام کرد که دیگر خبری از خندوانه نیست و احتمالاً هم نخواهد بود. برنامه عصر جدید

که برمهانی به آن اشاره کرد یکی دیگر از برنامه‌هایی است که همچنان درمورد بازگشتش به تلویزیون اظهار نظر رسمی منتشر نشده است. پخش نشدن «کتاب‌باز» هم یکی دیگر از این نمونه‌هاست. برنامه‌ای که توانست در معرفی کتاب بسیار نقش پررنگ و تاثیرگذاری داشته باشد به گفته جبلی، منتظر تصمیم تهیه‌کننده، مدیر گروه و مدیر شبکه است. کتاب‌باز با بیش از ۳۰۰ قسمت و با حضور افراد شناخته‌شده برنامه‌ای محبوب در زمان خودش بود و به نظر می‌رسد که سروش صحت، مجری این برنامه ادامه این برنامه را در بستر دیگری همچون شبکه نمایش خانگی بخواهد پی بگیرد.

رضا رشیدپور یکی دیگر از چهره‌هایی بود که چند وقت پیش بازگشتش به صداوسیما مطرح شد و واکنش‌هایی از دو طیف مختلف به همراه داشت. طیفی که در این دوره برنامه‌های تولیدی زیادی روی آنتن صداوسیما داشته‌اند و اصطلاحاً می‌شود به آنها گفت ساکنان فعلی تلویزیون و گروهی که به دلیل مخالفت با صداوسیما، با برگشت چهره‌ها موافق نبودند. با این حال شنیده می‌شود که این برنامه جدید رشیدپور هم ضبط شده و بعید نیست در ماه‌های آینده به قاب تلویزیون بیاید.

درمورد پخش برنامه‌ی «دوره‌می» با اجرای مهرا مدیری هم وضعیت نامشخص است. ناصر قادری کاشانی، تهیه‌کننده این برنامه گفته است: «سازمان صداوسیما شکایتی از آقای مدیری مطرح کرد، دلیل این شکایت و اتهام آقای مدیری انتشار یک ویدئو در فضای مجازی است. ادعای سازمان این است که پس از آن دیگر امکان پخش صدای آقای مدیری از صداوسیما وجود ندارد، در نتیجه دیگر امکان پخش سریال‌هایی که آقای مدیری در آن بازی کردند هم از صداوسیما وجود ندارد، بنابراین آقای مدیری باید پول تولید این برنامه‌ها به علاوه آگهی‌های بازرگانی که باید پخش می‌شد ولی حالا دیگر نمی‌شود پخش کنند، با احتساب ضرر و زیان و خسارات تأخیر در تأدیه و پول وکیل و هزینه دادگستری که چند صد میلیارد تومان هم محاسبه کردند، پرداخت کنند! یک شکایت دیگر هم از بنده به عنوان تهیه‌کننده برنامه دوره‌می مطرح کردند مبنی بر این که شما طبق قرارداد ۲۰ قسمت از دوره‌می ۵ را چند ماه دیر به سازمان تحویل دادید و براساس قرارداد ما الان حساب کردیم شما بیش از ۶۰ میلیارد تومان باید جریمه پرداخت کنید.» پیمان جبلی، رئیس صداوسیما به ابهام درباره ماجرای شکایت صداوسیما از مهرا مدیری پاسخ دقیقی نداده و گفته دوستان حقوقی‌اش در سازمان درحال پیگیری این مساله هستند. او تأکید کرده که خودش از آخرین اطلاعات درباره این پرونده بی‌اطلاع است اما به‌هرحال قوانین و مقررات تکلیف را روشن خواهند کرد. ماجرای بدهی مهرا مدیری به سازمان درحالی‌به مرحله شکایت رسیده که تهیه‌کننده دوره‌می اعلام کرده نه مدیری و نه برنامه دوره‌می، هیچ تعهدی برای تولید و تحویل برنامه به سازمان ندارد.

وزیر ارشاد به حواشی عدم انتشار کتاب سید مهدی شجاعی پاسخ داد

سید مهدی شجاعی چند روز قبل در یادداشت تندی خطاب به شورای نظارت بر کتاب و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، نسبت به توقیف کتاب «اگر غم لشکر انگیزه» معترض شده بود که این موضوع بازتاب وسیعی در میان فعالان حوزه ادبیات داشت. شجاعی در صفحه شخصی‌اش نوشت: «اثری (اگر غم لشکر انگیزه) که موارد عدیده حذف و سانسور در آن اعمال شده و نهایتاً مجوز انتشار گرفته، شورای نظارت مبتنی بر چه قاعده و قانونی می‌تواند مانع انتشار آن شود؟» محمد مهدی اسماعیلی در پاسخ به پرسش ایسنا درباره جلوگیری از انتشار کتاب اگر غم لشکر انگیزه، از سید مهدی شجاعی گفت: «با دوستان خود صحبت کردم و ان‌شاء الله هفته آتی این موضوع را به شکل حضوری جلو خواهیم برد.» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با تأکید بر اینکه مشکل انتشار کتاب سید مهدی شجاعی برطرف خواهد شد؛ از برگزاری جلسه‌ای با محوریت همین موضوع در وزارت ارشاد طی هفته آتی خبر داد. وی افزود: «بنای ما این است که همه بزگان فرهنگ و هنر با آرامش کار خود را انجام دهند اما در این حال قانون هم در جای خود قرار دارد. ممکن است در نقطه‌ای سوءتفاهمی شکل گیرد، اما آقای شجاعی از مفاد فرهنگ و ادب با پیشینه‌ای بسیار خوب و آثاری پرمخاطب در حوزه ادبیات دینی هستند و به ایشان و آثارشان احترام می‌گذاریم.» او در حاشیه رویداد رسانه‌ای «حریر» گفت: «خیر، جلسه با حضور مهدی شجاعی نیست؛ ما مجموعه خودمان جلسه خواهیم داشت. این موضوع دغدغه مهم ماست و شخصاً خواستیم این مساله با گفت‌وگو برطرف شود. باید دید نتیجه چه می‌شود اما ان‌شاء الله این مشکل برطرف خواهد شد.»

فیلم ترسناک پاکستانی/کانادایی جایزه دریای سرخ عربستان را برد

در مراسم اختتامیه سومین دوره جشنواره فیلم دریای سرخ که پنجشنبه در جده و در حضور تماشاگرانی چون نیکلاس کیچ، گوانیت پالترو، هالی بری، جیسون استاتهام و آدرین برودی برگزار شد؛ جایزه طلایی بهترین فیلم و جایزه نقدی ۱۰۰ هزار دلاری به فیلم ترسناک پاکستانی/کانادایی «در شعله‌ها» به کارگردانی ضرار کان اهدا شد. کارگردان گفت این فیلم مستقل را با بودجه ۳۰۰ هزار دلاری که کمک‌هزینه تولید صندوق دریای سرخ بوده، ساخته است. جایزه یسر نقره‌ای بهترین فیلم بلند به تارسم سینگر برای فیلم «جاسی عزیز» رسید. این فیلم که محصولی از هند/کانادا/آمریکاست بر مبنای زندگی واقعی یک زن کانادایی نیجایی ساخته شده است که وقتی تصمیم گرفت با فردی از طبقه کارگر ازدواج کند، برای زیر پا گذاشتن رسوم خانوادگی کشته شد. فرح نابلسی فیلمساز و فعال حقوق بشر بریتانیایی-فلسطینی که جایزه هیات داوران را برای فیلم «معلم» که چند سال پیش در فلسطین فیلمبرداری کرده بود، دریافت کرد. در این فیلم به طرح مسائل فلسطین پرداخت و درحالی‌که با تشویق شدید حضار روبه‌رو شد، گفت: «عدم توجه به ویرانی کنونی در غزه شرم‌آور است.» وی افزود: «سخنانی که از فیلسوف فقید بریتانیایی، برتراند راسل به ذهن متبادر می‌شود، سخنانی است که وی در دهه ۱۹۷۰ با اشاره به فلسطین گفت این است که جهان تاکی قرار است این ظلم عجولانه را تحمل کند؟» در این جشنواره جایزه ویژه‌ای هم برای نیکلاس کیچ در نظر گرفته شد که در کودکی و در داستان ادموند روستان درباره «سیرانو دو برزراک» خوانده بود؛ «خون دماغش مانند دریای سرخ جاری شد» و دلش می‌خواست این قسمت جهان را ببیند.

شنبه ۱۸ آذر ۱۴۰۲

شماره ۴۰۲۸

WWW.FDN.IR

FARHIKHTEGANDAILY